

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca- Doneva
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Tudor Bondari,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de către Tudor Bondari împotriva Agenției Proprietății Publice cu privire la
obligarea furnizării informației și eliberarea actelor,

împotriva deciziei din data de 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul depus de Tudor Bondari împotriva hotărârii din data de 13 iunie 2019
a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 05 februarie 2019 Tudor Bondari a depus cerere de chemare în judecată,
concretizată ulterior, împotriva Agenției Proprietății Publice, prin care a solicitat
obligarea furnizării informației și anume: perioada exercitării de către Tudor Bondari
a funcției de administrator (director) al ÎS „Almitrans”, precum și, mărimea salariului
stabilit pentru această funcție; obligarea restabilirii și eliberării următoarelor acte:
ordinului cu privire la desemnarea lui Tudor Bondari în calitate de administrator
(director) al ÎS „Almitrans”, contractului dintre Fondator (Agenția Proprietății Publice,
anterior Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat) și Tudor
Bondari privind exercitarea funcției de administrator (director) al ÎS „Almitrans”,
deciziei cu privire la lichidarea ÎS „Almitrans”, ordinului, dispoziției cu privire la
încetarea raportului de muncă cu Tudor Bondari în legătură cu lichidarea ÎS
„Almitrans”, ordinului de eliberare a lui Tudor Bondari din funcția de administrator
(director) al ÎS „Almitrans”.

În motivarea acțiunii Tudor Bondari a invocat că la 10 octombrie 2018 s-a adresat
către Agenția Proprietății Publice cu cerere privind eliberarea informației, iar la 06
noiembrie 2018 a sesizat și Ministerul Economiei și Infrastructurii. Prin ambele cereri
a solicitat eliberarea ordinului cu privire la desemnarea lui Tudor Bondari în calitate
de administrator (director) al ÎS „Almitrans”, contractului dintre Fondator (Agenția
Proprietății Publice anterior Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de
Stat) și Tudor Bondari privind exercitarea funcției de administrator (director) al ÎS
„Almitrans”, deciziei cu privire la lichidarea ÎS „Almitrans”, ordinului, dispoziției cu
privire la încetarea raportului de muncă cu Tudor Bondari în legătură cu lichidarea ÎS

„Almitrans”, ordinului de eliberare a lui Tudor Bondari din funcția de administrator (director) al ÎS „Almitrans”, a-l informa privitor la perioada exercitării de către Tudor Bondari a funcției de administrator (director) al ÎS „Almitrans” și mărimea salariului stabilit pentru această funcție.

Prin scrisoarea nr.95/2-11771 din 20 noiembrie 2018 Ministerul Economiei și Infrastructurii l-a informat că cererea a fost remisă pentru examinare după competență către Agenția Proprietății Publice, având în vedere că este succesorul în drepturi al Departamentului privatizării.

La 17 decembrie 2018 a solicitat, repetat, Agenției Proprietății Publice, eliberarea actelor menționate, iar la 20 decembrie 2018, în ordinea art.14 al Legii cu privire la contenciosul administrativ a înaintat cerere prealabilă întru soluționarea litigiului. Ca răspuns la cererea prealabilă, la 14 ianuarie 2019 Agenția Proprietății Publice l-a informat că prin scrisoarea din 07 noiembrie 2018, urmare a demersului Ministerului Economiei și Infrastructurii din 20 noiembrie 2018 i s-a comunicat că în arhiva Agenției nu se regăsesc astfel de acte.

În opinia reclamantului refuzul Agenției Proprietății Publice este unul ilegal, or, în obligația autorității pârâte este eliberarea actelor solicitate în situația în care Tudor Bondari a fost desemnat în calitate de administrator al ÎS „Almitrans” conform ordinului Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat nr. 227 din 26 octombrie 2000, prin reorganizarea Asociației mijloacelor de transport auto Chișinău în ÎS „Almitrans” număr de înregistrare 103030081, împrejurare certificată și prin răspunsul Camerei Înregistrării de Stat din 26 februarie 2014 cu nr.125.

Tudor Bondari a menționat că în baza ordinului Agenției Privatizare a Ministerului Economiei nr. 12 din 08 februarie 2007 s-a dispus inițierea procedurii de lichidare a ÎS „Almitrans” cu desemnarea comisiei de lichidare, iar la 15 iunie 2010 ÎS „Almitrans” a fost radiată din Registrul de Stat în rezultatul lichidării.

Prin urmare toate acțiunile de fondare, înregistrare, lichidare a ÎS „Almitrans” au fost realizate în temeiul actelor juridice emise de Agenția Proprietății Publice, care este succesorul Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, deci autoritatea pârâtă urmează să dețină actele solicitate și are obligația de a elibera copiile acestora.

Prin hotărârea din data de 13 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins acțiunea înaintată de către Tudor Bondari ca fiind neîntemeiată. (f.d. 58,63-65)

La 04 iulie 2019, în termen, Tudor Bondari a declarat apel împotriva hotărârii din data de 13 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.(f.d. 61-62,73-76)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 03 iunie 2020 a respins apelul depus de Tudor Bondari împotriva hotărârii din data de 13 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 116,117-128)

Instanțele de judecată în temeiul Legii privind accesul la informație nr.982 din data de 11 mai 2000 au concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de către Tudor Bondari este neîntemeiată, deoarece Agenția Proprietății Publice a respectat prevederile legale și a dat răspuns la cererea lui Tudor Bondari.

La caz, prin cererea din 10 octombrie 2018 Tudor Bondari a solicitat prezentarea actelor ce țin de desemnarea reclamantului în calitate de administrator al ÎI „Almitrans” și încetarea raporturilor de muncă, precum și mărimea salariului stabilit pentru această

funcție, iar prin răspunsul din 07 noiembrie 2018, Agenția Proprietății Publice l-a informat că în arhiva Agenției nu au fost identificate actele solicitate. (f.d. 19)

Agenția Proprietății Publice a dat răspuns cererii lui Tudor Bondari, comunicându-i că nu dispune de informația solicitată, prin urmare nu există o încălcare a dreptului lui Tudor Bondari la acces la informație în condițiile în care a primit răspuns. Deci, Tudor Bondari nu poate pretinde ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv autorității publice competente.

Cu referire la pretenția privind restabilirea actelor solicitate, instanțele de judecată au reținut-o ca neîntemeiată, deoarece Agenția Proprietății Publice, nu poate fi obligată să restabilească acte care au fost emise și eliberate anterior de o altă autoritate.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Tudor Bondari prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d.128-129,136-140)

În motivarea recursului Tudor Bondari a indicat că instanța de apel a apreciat arbitrar și abuziv probele prezentate, a aplicat eronat și neuniform normele de drept material și procedural.

Recurentul a susținut că instanțele inferioare au acceptat poziția Agenției Proprietății Publice și anume că nu poate fi obligată de a elibera actele solicitate și a respins calitatea acesteia de deținător de informații. În opinia lui Tudor Bondari instanțele inferioare au omis să aplice normele materiale ce reglementează statutul autorității intimă, ori Agenția Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului este succesorul în drepturi și obligații al Agenției Privatizare a Ministerului Economiei și Comerțului, deci a preluat toate drepturile și obligațiile asumate anterior, inclusiv și obligația de a furniza informația și elibera înscrisuri.

Tudor Bondari a mai menționat că instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată și de a argumenta respingerea cererii sale, dreptul său la un proces echitabil fiind lezat.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 03 iunie 2020.

La 29 iunie 2020, în termen, Tudor Bondari a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel din data de 03 iunie 2020. (f.d. 128-129)

Din lucrările dosarului nu rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului Tudor Bondari.

În aceste circumstanțe recursul motivat depus de către Tudor Bondari la 28 octombrie 2020 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție

examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și

procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Tudor Bondari este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Tudor Bondari, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas